

سوره مائده

تا یزید برای ما کسائی که پس از ما آیند و غیب مبارکی گردد و آیت جتی از جانب تو برای باشد که تو بهترین دینی
 و هند گانی (۱۱۳) خدا فرمود: من آن ماده را برای شما میفرستم ولی هر که بعد از نزول ماده کافر شود ویرانندگی
 که هیچکس از جهانیان را نکرده باشم (۱۱۴) و یاد کن آنگاه که خدای تعالی میفرمود: ای تو مردم الکفی که من مادرم را
 و خدای دیگر سوای خدای عالم اختیار کنید؟ عیسی گفت: خدا یا تو (از شبهه مثل شریک) منتری هرگز مرا نرسد
 که چنین سخنی حق گویم چنانکه من این گفته بودم تو میدانی که تو از سر این آگاهی من از سر تو آگاهی نیست همانا توئی که
 امر را غیب جهانیان را آگاهی (۱۱۵) من آنها را هرگز چیزی نخرم و آنچه تو را بدان هرگز ندی (آنچه من آنها نخرم
 موافق امر تو این بود) که خدای کیا را بپسندید که پروردگار من شماست من خود بر آن مردم گواه و ناظر اعمال
 بودم مادام که در میان آنها بودم چون روح مرا بقبضه تصرف گرفتی آنگاه تو خود گنبدان ناظر احوال آنان
 بودی و تو بر همه خلق عالم گواهی (۱۱۶) اگر آنها را عذاب کنی باز خدا یا همه بندگان تواند (کسی تو را از آن منع نکند)
 و اگر از گناه آنها گذری باز تو توانا و درست کرداری هیچکس را قدرت مخالفت تو حق تعالی نیست
 و علم تو نیست (خدا گفت که این) یعنی یزید و قیامت روزیست که صادقان از راستی خود بهره
 میزنند برای آنها بهشتی است که از زیر درختانش نهر جاریست که در آن شربت است
 مقننند (و از هر نعمت بهتر آنکه) خدا از آنها خشنود و آنها هم از خدا خشنود این است پرورداری و
 سادت بزرگ (۱۱۷) ای اهل عالم بدانید که آسمانها و زمین و هر چه در آنهاست همه ملک
 خداست و او بر هر چیز توانا است (که جهان و جهانیان ملک او و حکومت او است) (۱۱۸)

سُورَةُ النِّعَامِ

سُورَةُ النِّعَامِ دَكَمَةُ نَازِلٍ مُثَلِّبٍ ۱۶۵ آیه می باشد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ستایش خدای است که آسمان زمین آفرید و روشنی تاریکی را مقرر داشت (و با آنکه نظم آسمان زمین دلیل کتابی و غیره نیستند)
 باز که فرمان بخدای خود مرکب میادند (۱) و است خدائی که شمار از خاک (بیجان پست با جان نماند توانا)
 بیا فرید پس فرمان اجل مرکب ابریکس مستطک کرد و اجلی که (بقلم ازلی) معین معلوم است نبرد او است پس (با
 این قدرت) باز شک آیات او خواهد کرد (۲) و است خدا در همه آسمانها و زمین که از زنان آشکارا شما
 با خبر است بد آنچه می کنید آگاه است (۳) هیچ آیتی از آیتهای الهی بر (تربیت و هدایت) بیان نماند جز آنکه (از اجل
 و غدا) از آن روگردانیدند (۴) حتی آنکه بر آنها آمد (یعنی این اسلام قرآن و پیغمبر خدا) جدا نگذیب کرد پس
 بر دوی خبر آنکه حق انبوس و نخلیه که نقد بشما میرسد (که چه روزگار سختی با شما خواهد رسید) (۵) آیا ندیده
 پیش از ایشان چه بسیار گروهی را هلاک نمودیم و حال آنکه در زمین با آنها قدرت و تکلیفی بودیم
 که شمار انداده ایم و از آسمان بر آنها رحمت ظاهر (رحمت باطن که کتب و علوم آسمانی است)
 پیوسته فرستادیم و نهرها در زمین بر آنان جاری ساختیم پس با آنکه با انواع مهمتهای ظاهر و باطن
 بهره مند شدند چون نافرمانی کردند آنها را هلاک نمودیم و گروهی دیگر را بعد از آنها بر گنجیم
 (۶) و اگر ما کتابی بر تو فرستیم که فحش است خود پس کنند (چنانکه درخواست آنهاست) باز
 گویند: این نیست مگر سحری آشکار (۷) گفتند چرا (اگر محمد رسول است) بر او فرشته نازل نمیشود؟

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ مِنْ ثَمَانِيَةِ وَسِتِّينَ آيَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝^(١) هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ
قَضَىٰ أَجَلَ وَأَجَلٌ مُّسْتَعَيٌّ عِنْدَ رَبِّكُمْ ثُمَّ تُمَمَّرُونَ ۝^(٢) وَهُوَ اللَّهُ فِي
السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ
وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝^(٣)
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ۝^(٤) أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّاهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَهُمْ مِنْكُمْ لَنْ يَكُومُوا وَرَأَيْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِطْرًا زَاقًا
جَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَآهَلَكْنَا هُمْ يَذُنُّونَهُمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ
بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝^(٥) وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ كُتُبٍ بَاطِنٍ فَرِطَانٍ فَلَسَوْهٗ
بِأَيْدِيهِمْ لَقَالُوا الذِّبْنَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝^(٦) وَقَالُوا الْوَلَايَةُ لِلَّهِ

سُورَةُ الْغَاثِ

و چنانکه فرشته نبرستیم کار تمام شود و دیگر خطه فی مهلت نخواهند یافت (یعنی کار از این تا بفرسد و مانند ام سلمه بدون مهلت تک شوند) و چنانکه فرشته فی زیر رسالت فرستیم هم در بصورت بشری آوریم بر آنان تا کمال که مردمان پوشند پوشانیم (تا باده سخت نوعی میان سؤل است انس و تجارب باشد) ای پیغمبر از تو هم که شش پیغمبران خود را سخت نفوس استوار میکردند پس آنرا و بال نیل و منکیر شدند (گویی پیغمبر که در روزی بگردید و از حال آنکه کشته جویا شود) تا عاقبت سخت آنها که کذب آیت خدا و رسولان) او که میشا کند (ای پیغمبر از این مشرکان) بر پس که هر چه آسمانها و زمین موجود است ملک کیست؟ (اگر آنها گویند) تو باز که گفته خدا است که بر خویش سخت بغضش بر فرض کرده البته شمارا در و قیامت که بی هیچ شک خا ابد جمع میگردد و ملی کشیک خود را (بفریب دنیا) در زبان آنگذند ایمان (با تروزی) بنیاد دارند (هر چه در شب در و آراش یافته همه ملک خدا و دانی همه امور است) (گویی پیغمبر آیا خیر خدا را بیاری و دوستی بر میگرفندی؟ (در صورتیکه) آفریننده آسمان زمین خدا او خلق طعام روزی میبخشد و خود از طعام بی نیاز است) (گویی سؤل من با مردم که اول شخصی باشم که تسلیم حکم خدا است و زیر گفته اند که البته اگر کسی بخدا شکر آوردند بنامش) (گویی من اگر از فانی خدای خود کنم از عذاب آرزو سخت میرسم) که هر کس در آرزو از عذاب برده با جحمت خدا نائل گردد و این چهره و سواد و کار و اگر خدا بتوضیری رسید بچکس جز خدا نتواند تورا از فقر بر باند و اگر از تو بخیری رسد بچکس تورا از منس نتواند کرد) که او بر هر چیز توانا است (گویی پیغمبر خدا کمال اقدار و توانائی را بر بندگان آورد و دستکار و بجهت امور عالم گاه است) (گویی پیغمبر چه گواهی بر گتر است از گواهی؟) (گویی خدا گواهی است

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ①
 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ جَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ②
 وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ بَرُوسًا مِنْ قَبْلِكَ فَخَافَ بِالذِّبْنِ سِخْرًا مِنْهُمْ مَا
 كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَّ
 عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لَجَعَلَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ جَرُّوا
 أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قُلْ اغْبِرَّا لِلَّهِ اتَّخَذُوا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ
 الْمُبِينُ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ
 يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ الْغَاثُ الْفَوْقُ عَالِمُ
 الْغُيُوبِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدُ

سُورَةُ الْغُفَّارِ

میان من شود و می کند بن آیت این قرآن آمان شود هر کس از افراد بشر که خیر این قرآن بدرسد و چند
 برسانم آیتها گواهی میدهند که با خدای یکتا خدایان دیگری وجود دارد؛ بلکه من این گواهی دهم، بلکه محققاً
 خدای یکتا هیچ خدائی نیست من از آنچه شما شرک می کنید اقرار میدهم بیزارم (۹۶) آنکه ما کتاب تورات
 و انجیل آماناً فرستادیم (یهود و نصاری) با آنکه او را (یعنی محمد ص را) باند فرزندان خود می شناسند آنها
 هستند که خود از زبان انداخته اند (از روی حسد به محمد ص) ایمان نیاوردند (۹۷) کیست تسکاتر از آن
 که برخدا دروغ بست با آیات خدا را کذب کرد؛ هرگز تسکاتر از او در عالم فلاح و رستگاری نخواهد بود
 (۹۸) در روزی که همه تنهار جمع آوریم پس بآنها که بخدا شرک آوردند گوئیم کجا شدند آنها که بجان شما شرک
 خدا بودند؟ (۹۹) پس از آنچه فریفتی به بیان در بنگاه حق عذری نیابند جز آنکه از بان برآری بسته گویند
 ما هرگز شرک بخدا نیاوردیم (۱۰۰) بگو که چگونه خود را کذب کردند و آنچه دروغ برخدا بسته و شرک حق
 قرار دادند همه محمود و نابود شد (۱۰۱) بعضی از آنان (شرکان و کافران) به سخن تو گوش فرادارند ولی پر
 بر لبهاشان نهاده ایم که فهم آن نتوانند کرد و گوشهای آنها از شنیدن حق سنگین است که اگر به آیت الهی
 مشاهده کنند باز بدان ایمان نیاورند تا آنجا که چون نزد تو آیند در مقام مجادله برآمده گویند این آیت خبری جز
 پیشین نیست (۱۰۲) همین کسانی که هم مرموز مرار فیض (آیات خدا) منع میکنند و هم خود از آن محروم
 و غافل از آنکه تنها خود را هلاکت میافکنند (۱۰۳) و اگر حال آنها را همکامیکه بر آتش و دشمنان باز دارند مشاهده
 که در آغمال نابیناست حسرت گویند یکاش ما را دنیا با نریزد انداخته دیگر آیات خدا نمی در آید کذب نکرد

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

بَنِي وَبَنِيكُمْ وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ
 أَرَأَيْتُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ
 إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ۝ الَّذِينَ اتَّخَذُوا هُمُ
 الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
 بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمْعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ
 أَشْرَكُوا إِنَّا سُرَكَاؤُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرْعَمُونَ ثُمَّ تَكُنْ
 فَنَسْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝ انْظُرْ كَيْفَ
 كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَسْمَعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
 وَقْرٌ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً لَا يُؤْمِنُوبَهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ
 يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَهُمْ يَنْهَوْنَ
 عَنْهُ وَيُنَادُونَ عَنْهُ وَإِنَّ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ وَ
 لَوْ تَرَىٰ إِذْ يَقُولُ عَلَى الْثَارِ فَطَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نَكَذَّبُ بِآيَاتِنَا

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ بَلْ بَدَّلْنَاهُمْ مَا كَانُوا يَحْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ
رُدُّوا إِلَى الْعَادِ وَالْمِائِهُوَاعَةِ وَآلَتِهِمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝ وَلَوْ تَرَى إِذْ ذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كَانَ الْيَسْ هَذَا يَا بَنِي آدَمَ فَالْوَالِدُ أَعْلَىٰ وَرَبُّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ فَدَخَرَ الَّذِينَ كَذَبُوا إِلِقَاءَ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ
يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ۝ وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ الدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ۝ فَذَنِّبُوا أَنَّهُ لَحَرْنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَ
وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِلَايَاتِ اللَّهِ يَمْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ
مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَادُّوهُ حَتَّىٰ اتَّخَذْتَهُمْ نَصْرًا وَلَا مَبْدَلَ
لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ بَنَائِ الْمُرْسَلِينَ ۝ وَإِنْ كَانَ
كَبْرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَنْبَغِيَ فَقَطِّفْ فِي الْأَرْضِ
أَوْ سَلِّمِ فِي السَّمَاءِ فَإِنَّهُمْ يَبُذَلُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهَدْيِ

جُزُو

۳

۱ از نشر اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیله تلفن شماره ۵۲۳۸۸

همه روز ی چهارشنبه منتشر شود

مَحَبَّة قُرَّانِ سَدِيد

مُتَّحِب تَفْسِيرِ تَجْدِيدِ نَظَرِ شَدِّ حُجَابِ اَقَايِ مَهْدِی الطَّهْمَنِشَنی

